

Komentované ustanovenie upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám podľa Infozákona. Podmienkami sa rozumejú predpoklady, ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby mohlo dôjsť k sprístupneniu informácií. Postupom je procesný postup pri sprístupňovaní informácií – od podania žiadosti až po konečné rozhodnutie vo veci. Rozsah vymedzuje informácie, ktoré povinné osoby zverejňujú aktívne, pasívne, a napokon informácie, ktoré nemožno zverejniť alebo sprístupniť, pretože patria do okruhu informácií, ku ktorým je prístup obmedzený.²⁶

Princípy Infozákona

Napriek skutočnosti, že zákonodarca explicitne nekodifikoval jednotlivé princípy (zásady), ktoré sa majú využívať pri aplikácii Infozákona, najmä z jeho ustanovení vyplýva, že je vybudovaný na určitých princípoch. Z hľadiska aplikačnej praxe je nevyhnutné dôsledne dodržiavať tieto princípy a zohľadňovať ich spôsobom, ktorý umožní realizáciu práva na informácie v rozsahu garantovanom Ústavou SR. Ide **najmä** o nasledujúce princípy, obsiahnuté napríklad aj v odporúčaniach Rady Európy, ktoré sú úzko previazané a vyplývajú z princípu dobrej verejnej správy:²⁷

- 1. Princíp transparentnosti verejnej správy** – nazývaný aj ako princíp publicity (otvorenosti), riadiaci sa heslom „čo nie je tajné, je verejné“. Jeho opakom je princíp diskretnosti verejnej správy. Podstata princípu publicity (otvorenosti) spočíva v otvorení verejnej správy občanom, poskytovaní informácií vo verejnej správe, ktoré si občania de facto zaplatili prostredníctvom daní, a umožnenia verejnej kontroly a diskusie ohľadom záležitostí verejného záujmu. Táto požiadavka vyplýva z povahy demokratického zriadenia Slovenskej republiky ako právneho štátu. Už citované nálezy Ústavného súdu SR uvádzajú, že princíp otvorenosti (a transparentnosti) verejnej správy je protikladom diskretnosti verejnej správy. Zmyslom informovanosti občanov o verejnej moci je pre túto moc samu esenciálnou spätnou väzbou, kvalitatívnym faktorom a zároveň aj poistkou proti jej zneužitiu. Ďalším významom práva na informácie je jeho kontrolná funkcia vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci.²⁸ Súčasne môžeme uviesť, že otvorenosť verejnej správy je možné zaradiť do všeobecnejšie-

²⁶ Bližšie KMEŤ, M., BARTOSIEWICZ, D., VELŠIC, M. *Infozákon v praxi: právna analýza a názory verejnosti*. Bratislava : Inštitút pre verejné otázky, 2004, s. 15.

²⁷ Bližšie k (ďalším) princípom KOLMAN, P. *Právo na informácie*. 1.vydání. Brno : Masarykova univerzita, 2010, PF MU č. 441. s. 55; SOTOLÁŘ, J. *Zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Podrobný komentár s judikatúrou*. Košice : SOTAC, s. r. o., 2008, s. 53 – 54.

²⁸ Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15. decembra 2011, sp. zn. 5 Sži 1/2011.

ho princípu, resp. štandardu dobrej správy.²⁹ Princíp transparentnosti verejnej správy sa prejavuje v právnej úprave povinnosti povinných osôb bez ďalšieho zverejňovať určité druhy informácií (§ 5, 5a, 5b Infozákona, ako aj iných osobitných zákonov), ako aj povinnosti sprístupňovať informácie na žiadosť.

2. **Princíp minimalizácie zásahov do základných práv** – vyplýva z ústavnej požiadavky na minimálne obmedzenia práva na informácie. Zjednodušene povedané, právo na prístup k informáciám je možné obmedziť len v intenciách čl. 26 Ústavy SR (resp. iných princípov – zákaz zneužitia práva).
3. **Princíp prevažujúceho verejného záujmu** – tento princíp má svoj pôvod v článku 26 ods. 4 Ústavy SR a viacerých, medzinárodných dokumentoch (napr. v Aarhuskom dohovore). Jeho podstata spočíva v tom, že v určitých situáciách prevažuje záujem verejnosti poznať informácie nad záujmom iných osôb chrániť informácie (či presnejšie nad ich chráneným právom). Môžeme sa s ním stretnúť napríklad v § 9 ods. 3 (informácie o plate verejného činiteľa), § 10 ods. 2 či § 11 ods. 1 písm. d) Infozákona.
4. **Princíp úplnej/obmedzenej informačnej povinnosti** – všetky povinné osoby majú v zásade úplnú informačnú povinnosť pri sprístupňovaní informácií o svojej činnosti. Vo všeobecnosti sa uplatňuje princíp úplnej informačnej povinnosti vo vzťahu k povinnosti sprístupnenia informácií na základe podanej žiadosti. Len osoby rozhodujúce o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb majú obmedzenú informačnú povinnosť v rozsahu tejto rozhodovacej činnosti (bližšie komentár k § 3 a 4). Z pohľadu režimu zverejňovania informácií sa uplatňuje princíp úplnej informačnej povinnosti v rámci zákonom definovaného rozsahu informácií.
5. **Princíp dočasnej ochrany informácií** – všetky obmedzenia prístupu k informáciám trvajú len do momentu, kým sú splnené zákonom predpokladané dôvody na nesprístupnenie. Akonáhle nie sú splnené, resp. dôvod ochrany odpadol, vzniká povinnosť informácie sprístupniť. V tejto súvislosti môžeme poukázať aj na prechodné ustanovenia Infozákona, ktoré nebránia sprístupňovaniu informácií, na ktoré sa pred príslušnými novelami vzťahovalo obmedzenie. Predmetný princíp sa uplatňuje aj na režim zverejňovania informácií.
6. **Princíp (pravidlo) selekcie** – povinná osoba vylúči zo sprístupnenia také informácie, na ktoré sa vzťahuje dôvod obmedzenia. Dôvody obmedzenia práva

²⁹ SREBALOVÁ, M. Praktické naplnenie princípu dobrej správy. In *Acta Facultatis Iuridicae Universitatis Comenianae Tomus XXVI.* s. 191.

naznačuje extenzívne chápanie hospodárenia s verejnými financiami, resp. nakladania s majetkom štátu a obcí – keďže spočíva už v samotnej majetkovej účasti v právnickej osobe. Je však potrebné poznamenať, že citovaný nález sa zaoberal jednak špecifickou otázkou a výkladom Infozákona, ktorého text medzičasom prešiel viacerými významnými zmenami.

Porovnanie českej právnej úpravy

Český Infozákon bol prijatý pred Infozákonom a výrazne ovplyvnil jeho znenie. Napriek tomu existovali a naďalej existujú medzi týmito predpismi výrazné rozdiely. Jeden z týchto rozdielov spočíva práve v odlišnom definovaní povinných osôb. Kým Infozákon definuje tretiu skupinu povinných osôb cez spôsob ich založenia, Český Infozákon obdobné osoby definuje cez ich povahu (vrátane spôsobu ich založenia). Konkrétnejšie, podľa § 2 ods. 1 Českého Infozákona „*[p]ovinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce*“¹⁰⁸. V podmienkach českého práva tvoria tretiu skupinu povinných osôb „*veřejné instituce*“. Pojem verejnej inštitúcie bol konkretizovaný v českej odbornej literatúre a najmä judikatúre. Táto judikatúra sa zamerala na vymedzenie definičných znakov verejnej inštitúcie, ktorými sú a) spôsob vzniku, b) osoba zriaďovateľa, c) subjekt vytvárajúci orgány inštitúcie, d) existencia štátneho dohľadu a e) verejný účel inštitúcie.¹⁰⁹ V prípade, ak pri určitom subjekte prevažujú definičné znaky verejnej povahy, pôjde o verejnú inštitúciu – povinnú osobu a budú sa na ňu vzťahovať povinnosti podľa Českého Infozákona. V súvislosti s českou judikatúrou považujeme za vhodné poukázať na kritérium hospodárenia s verejnými prostriedkami. Konkrétnejšie do 23. marca 2006 § 2 ods. 1 Českého Infozákona ustanovoval, že povinnou osobou je verejná inštitúcia, ktorá hospodári s verejnými prostriedkami. Obdobné ustanovenie obsahuje aj Infozákon, a to napríklad v § 3 ods. 2. V Infozákone však toto kritérium nezužuje okruh povinných osôb, ale zužuje len rozsah ich informačnej povinnosti. Zdá sa preto, že česká judikatúra¹¹⁰ sa vydala rovnako cestou extenzívneho výkladu kritéria nakladania s verejnými prostriedkami: „*Právě skutečnost, že obec může v souladu s posledně citovaným ustanovením zakládat pro výkon samostatné působnosti právnické osoby vede k závěru, že i tyto osoby musí podléhat režimu zákona*

¹⁰⁸ Toto ustanovenie pôvodne uvádzalo ďalšie kritérium – hospodárenie s verejnými prostriedkami. S účinnosťou k 23. marcu 2006 bol Český Infozákon novelizovaný a povinnými osobami sú verejné inštitúcie bez toho, aby výslovne hospodáril s verejnými prostriedkami.

¹⁰⁹ Bližšie rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR z 29. mája 2008, sp. zn. 8 As 57/2006.

¹¹⁰ Napríklad rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR z 29. mája 2008, sp. zn. 8 As 57/2006.

§ 6

[Pravidlá zverejňovania k § 5]

(1) Informácie podľa § 5 sa zverejňujú spôsobom umožňujúcim hromadný prístup. Táto povinnosť sa nevzťahuje na fyzické osoby a na obce, ktoré nie sú mestami.⁸⁾ Informácia podľa § 5 ods. 6 sa zverejňuje najmenej po dobu jedného roka odo dňa, keď došlo k prevodu alebo prechodu vlastníctva podľa § 5 ods. 6; tým nie je dotknutá povinnosť sprístupniť túto informáciu aj po uplynutí tejto doby.

(2) Informácie podľa § 5 ods. 1 sa ďalej zverejňujú v sídle povinnej osoby a na všetkých jej pracoviskách na verejne prístupnom mieste.

(3) Povinné osoby, ktoré prevádzkujú informačné systémy⁹⁾ obsahujúce informácie, pri ktorých osobitný zákon nevyklučuje verejnú prístupnosť,¹⁰⁾ sú povinné informácie obsiahnuté v týchto registroch a zoznamoch uverejňovať na voľne prístupnej internetovej stránke. Také zverejnenie nie je porušením osobitných predpisov.⁹⁾

(4) Povinné osoby môžu informácie podľa predchádzajúcich odsekov zverejniť aj ďalšími spôsobmi. Okrem informácií podľa predchádzajúcich odsekov môže povinná osoba zverejniť aj ďalšie informácie.

(5) V obciach, ktoré sú vymedzené osobitným zákonom,¹¹⁾ povinná osoba zverejní tieto informácie aj v jazyku národnostných menšín. Ak takáto obec zverejňuje informácie podľa § 5 spôsobom umožňujúcim hromadný prístup, je povinná ich uvádzať aj v jazyku národnostných menšín.

(6) Na obmedzenia zverejňovania informácií sa použijú ustanovenia § 8 až 12.

⁸⁾ § 22 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb.

⁹⁾ Zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

¹⁰⁾ Napríklad Obchodný zákonník, zákon č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z., nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 100/1993 Z. z. o Obchodnom vestníku v znení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 50/1998 Z. z., zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení zákona č. 300/1990 Zb., zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zákon č. 62/1993 Z. z., zákon č. 207/1996 Z. z. o nadáciách v znení zákona č. 147/1997 Z. z.

¹¹⁾ Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín.

Z literatúry: BEČICA, S. – FRANZENOVÁ, D. – JANOŠKO, J. – MALINA, D. – MUŠKA, M.: Slobodný prístup k informáciám. Práva, povinnosti, vzory. Bratislava: Združenie miest a obcí Slovenska, 2006, s. 13; SOTOLÁŘ, J.: Zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Podrobný komentár s judikatúrou. Košice: SO-TAC, s. r. o., 2008, s. 47 – 49

Súvisiace ustanovenia

§ 2, § 4, § 5, § 5a, § 5b, § 8 – 12,

Súvisiace predpisy

zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení; zákon č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov; Obchodný zákonník; zákon č. 200/2011 Z. z. o Obchodnom vestníku; zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon)

KOMENTÁR

Komentovaný § 6 ustanovuje spôsob, miesto, jazyk a obmedzenia zverejňovania informácií podľa § 5 Infozákona. Upozorňujeme, že spôsob zverejňovania zmlúv (§ 5a) objednávok a faktúr (5b) sa neriadi režimom § 6.

V súvislosti s personálnym znakom povinných osôb, na ktoré sa vzťahuje režim ustanovenia § 6, teda spôsob hromadného sprístupňovania informácií, ide o povinné osoby spĺňajúce definičný znak povinnej osoby podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona. Povinné osoby spadajúce pod režim ustanovenia § 2 ods. 3 a 4 zákona nemajú povinnosť postupovať podľa § 6.

K odseku 1

Informácie podľa § 5 sa zverejňujú spôsobom umožňujúcim hromadný prístup (bližšie komentár k § 4). Táto povinnosť sa nevzťahuje na fyzické osoby a na obce, ktoré nie sú mestami (pozri bližšie § 22 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov). Obec sa stáva mestom vyhlásením Národnej rady SR, a to na návrh vlády. Momentom vyhlásenia obce za mesto (vždy k 1. januáru príslušného kalendárneho roka) vzniká takejto obci povinnosť zverejňovať všetky informácie hromadným spôsobom.

Informácia podľa § 5 ods. 6 sa zverejňuje najmenej počas jedného roka odo dňa, keď došlo k prevodu alebo prechodu vlastníctva podľa § 5 ods. 6. Tým nie je dotknutá povinnosť sprístupniť túto informáciu aj po uplynutí tejto doby.

K odseku 2

Informácie podľa § 5 ods. 1 sa ďalej zverejňujú v sídle povinnej osoby a na všetkých jej pracoviskách na verejne prístupnom mieste. Informácie musia byť verejne prístupné, čo vylučuje vyvesenie informácie napríklad v časti budovy či miestnosti, ktorá vylučuje prístup verejnosti. Naopak informácia by mala byť vyvesená na úradnej tabuli pred sídlom alebo pracoviskom (mimo uzatvoreného priestoru), alebo vo vstupnej hale, či vchode. V kontexte považovanie určitého miesta za ve-

né ustanovenie predpokladá, že povinná osoba môže byť konfrontovaná s požiadavkou takúto informáciu sprístupniť, pričom jej sprístupnenie nezakazuje *per se*. Zjednodušene povedané, ak informáciu možno podľa tohto zákona (Infozákona)²⁴¹ sprístupniť, sprístupní povinná osoba len tie informácie, ktoré priamo súvisia s jej úlohami. Obdobne ako je tomu pri výkone kontroly, aj tu platí, že povinná osoba nesprístupňuje informácie nesúvisiace s plnením svojich úloh, keďže nedokáže posúdiť rozsah (ne)sprístupňovanej „cudzej“ informácie.

JUDIKATÚRA

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 15. októbra 2014, sp. zn. 11 S 47/2014: Je nesporné, že predmetná zmluva, ktorú žiadal žalobca sprístupniť, sa týkala nehnuteľností, ktoré boli vo vlastníctve Mesta Šahy, a teda týkala sa nakladania s majetkom mesta. Uzavretá zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý je výsledkom vzájomnej dohody zmluvných strán a obsahuje práva a povinnosti zmluvných strán. Pôvodcom textu zmluvy a informácií v nej obsiahnutých sú teda obe zmluvné strany, čo znamená, že jej text nie je informáciou odovzdanou povinnej osobe treťou osobou. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca sa nedomáhal poskytnutia informácie, ktorá by bola povinnej osobe odovzdaná osobami, ktorým zákon neukladá povinnosť sprístupnenia informácií. Preto aj písomný nesúhlas druhej zmluvnej strany, t. j. kupujúceho zo dňa 22. 1. 2014 (teda ešte pred tým, ako žalobca o poskytnutie informácie požiadal), je právne bezvýznamný a nesprístupnenie informácie nemožno odôvodniť ani § 11 ods. 1. písm. a) vyššie citovaného zákona.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. augusta 2014, sp. zn. 2 Sži 14/2013: Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne. Zákon č. 211/2000 Z. z.

²⁴¹ Podľa legislatívnych pravidiel tvorby zákonov, ak sa odkazuje na iné ustanovenie toho istého zákona, používa sa výraz „tento zákon“.

Iné spôsoby nápravy

Subsidiárne použitie správneho poriadku umožňuje prieskum rozhodnutí povinných osôb a ich postupov aj iným spôsobom, ako predpokladá Infozákon. Ide najmä o obnovu konania (§ 62 – 64 správneho poriadku). Je ním aj prieskum rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 – 68 správneho poriadku (rozhodnutie možno zrušiť alebo zmeniť do uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia). Rovnako prichádza do úvahy aj možnosť podnetom iniciovať u povinnej osoby konanie o proteste prokurátora.³²² Tieto prostriedky nápravy sa však vzhľadom na možnosť podať novú infožiadosť zdajú byť neefektívne účelové.

K odseku 1

Náležitosti odvolania

Na rozdiel od špeciálnej úpravy náležitostí žiadosti, Infozákon neupravuje náležitosti odvolania. Z tohoto dôvodu musí mať odvolanie náležitosti podľa § 19 správneho poriadku – jednoznačná špecifikácia navrhovateľa, predmet podania a petit³²³. Inými slovami z podania musí vyplývať, kto ho podáva, akej veci sa týka, čo navrhuje a de facto by malo byť podpísané³²⁴ (v zásade nie overený podpis). Ak podanie nemá predpísané náležitosti, povinná osoba pomôže žiadateľovi nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil a súčasne ho poučí, že inak konanie o opravnom prostriedku zastaví.

Správny poriadok a ani Infozákon nevyžadujú konkretizovať odvolacie dôvody. V odvolaní postačuje vyjadriť svoj nesúhlas s napadnutým rozhodnutím (rozhodnutie je nezákonné, a preto žiadam jeho zrušenie). Samotné odvolacie dôvody a prípadné dôkazy môže žiadateľ uviesť aj neskôr v konaní.³²⁵ Ide o tzv. blanketné odvolanie.

Spôsob podania odvolania

Na rozdiel od náležitostí žiadosti, odvolanie musí spĺňať požiadavky podľa § 19 ods. 1 správneho poriadku – podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápis-

³²² Bližšie správny poriadok a zákon o prokuratúre.

³²³ Pri fiktívnom rozhodnutí môže predstavovať praktický problém, ako správne identifikovať rozhodnutie. V zásade postačuje, ak si žiadateľ správne vypočíta deň vzniku fikcie a uvedie, že ide o rozhodnutie z tohto dňa, ktorým bola žiadosť z konkrétneho dňa zamietnutá v dôsledku nečinnosti.

³²⁴ V tejto súvislosti bližšie POTASCH, P., HAŠANOVÁ, J. *Zákon o správnom konaní (správny poriadok). Komentár*. I. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2012, s. 92 – 93. Tiež nález Ústavného súdu ČR pod sp. zn. III. ÚS 73/97; naopak KOŠIČIAROVÁ, S. *Správny poriadok. Komentár*. Šamorín : Heuréka, 2013, s. 259: „V prípade odôvodnených pochybností je potrebné odstrániť pochybnosti ohľadom prejavu vôle podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku.“

³²⁵ Podrobne napr. KOŠIČIAROVÁ, S. *Správny poriadok. Komentár*. Šamorín : Heuréka, 2013, s. 258 – 259.

K odseku 1

Lehota na vybavenie žiadosti

Ustanovenie odseku 1 zavádza lehotu na vybavenie žiadosti na opakované použitie informácií, a to v dĺžke 20 pracovných dní (teda o 12 pracovných dní dlhšiu ako je štandardná lehota na vybavenie žiadosti podľa § 14 Infozákona⁴³³). Ide o maximálnu dĺžku lehoty prípustnej tiež podľa smernice o opakovanom použití informácií.⁴³⁴ Ako uvádza dôvodová správa, „jej dĺžka súvisí s predpokladanou potrebou zabezpečenia prepojenia alebo pripojenia žiadateľa s databázou povinnej osoby“, z ktorej má žiadateľ čerpať požadované informácie.

Uvedenú lehotu možno predĺžiť maximálne o ďalších 20 pracovných dní. Predĺženie lehoty na vybavenie žiadosti však musí byť vždy odôvodnené. Povinná osoba zároveň nemôže lehotu predĺžiť z akéhokoľvek dôvodu, ale len zo „závažného“ dôvodu.

Na rozdiel od § 17 ods. 2 Infozákona, predmetné ustanovenie tieto závažné dôvody nedefinuje. Tým zákonodarca v podstate poskytuje povinnej osobe o niečo širší priestor na predĺženie lehoty na vybavenie žiadosti ako v režime sprístupňovania informácií podľa § 14 a nasl. Infozákona. V zásade by mala byť povinná osoba oprávnená predĺžiť si lehotu z dôvodov špecifikovaných v § 17 ods. 2 Infozákona, a tiež z dôvodov svojím charakterom a závažnosťou obdobných. Vo všeobecnosti pôjde najmä o prípady rozsiahlych alebo zložitých žiadostí.

O predĺžení lehoty, ako aj o jeho dôvodoch, musí byť žiadateľ informovaný zo strany povinnej osoby bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 21 kalendárnych (nie pracovných) dní od podania príslušnej žiadosti, resp. od odstránenia jej prípadných nedostatkov v súlade s § 14 ods. 3 Infozákona (bližšie k tomu pozri komentár k tomuto ustanoveniu).

Znenie zákonného ustanovenia nezmocňuje povinnú osobu na opakované predlžovanie tejto lehoty.

K odsekom 2 až 5

Postupy povinnej osoby a rozhodnutia

Postup a spôsob rozhodovania povinnej osoby o umožnení opakovaného použitia informácií sa bude líšiť podľa toho, či v danom prípade ide o opakované použitie informácií s určením podmienok, alebo bez (pozri k tomu komentár k § 21f).

Ak povinná osoba pred podaním žiadosti určila podmienky opakovaného použitia informácií, na základe podania žiadosti (splňajúcej náležitosti podľa § 21h

⁴³³ Pozri § 17 ods. 1 Infozákona.

⁴³⁴ Pozri čl. 4 ods. 2 smernice o opakovanom použití informácií.